

“Botiflers”

U dak bide eman dio udazkenari eta, beste urte batez, Katalunian ikasturte politikoa berriro hasi da Irailaren 11ko ospakizunekin. Printzerriko Diada Nazionalak, paradoxikoki, porrot bat ospatzen du: Bartzelonaren gaineko hamalau hilabetezko setioaren ondoren, 1714an tropa borboitarrek hiria okupatu zuteneko.

Gerra hartan bertan, Ondorengotza Gerra bezala ezaguna, zabaldu zen Herrialde Katalanetan “botiflers” terminoa. Horrela deitzen zitzaien Gaztelako Felipe V.aren aldekoak, eta, gaur egun ere, izen hori mespretxuz erabiltzen da “beren herrialdearen etsaiekin kolaboratzen” duten kataluniarrez hitz egiteko.

Aurten, hitz hori izan da, zalantzarik gabe, aldarrikapen egunean gehien errepikatu dena. Horrek erakusten du independentismoa zer puntutan dagoen gaur egun, 2017ko urriaren 1eko autodeterminazio-erreferenduma egin eta soilik bost urtera.

Generalitateko Gobernuak bi alderdien (ERC eta JxCat) arteko etengabeko liskarrak eta haien, CUPen eta Procès delakoaren motor bihurtu ziren hiru erakundeak (ANC, Omnium eta Independentziaren aldeko Udalerrien Elkar-teak) artean ibilbide-orri bateraturik ez izateak, tonaka frustrazio eragin dute, mende honetan Europan izan den askapen nazionalako mugimendu politikorik handienean.

Ezbairik gabe, Espainiako Estatuak gauzatu duen errepresioak ekinga po-

Gaur egun ere “botiflers” terminoa mespretxuz erabiltzen da “beren herrialdearen etsaiekin kolaboratzen” duten kataluniarrez hitz egiteko. Irailaren 11n gehien errepikatu den hitza izan da

litikoa baldintzatu du, Òmnium-ek jasotako datuen arabera, 1.400 pertsona baino gehiago ikertu baitituzte prozedura penaletan, eta prozedura kontable eta administratiboek 1.200 lagunengan izan dute eragina. Elementu desmobilizatzaile horiek kontuan hartuta, eta pandemiak protesta mota guztiak baldintzatu zituen bi urteak gehituta, ANCK deituta 272.000 manifestarik Bartzelonako kaleak hartu zituzten, Directa-ren zenbaketaaren arabera.

Pere Aragones presidentek uko egin zion parte hartzeari, iritzi baitzion bere gobernuaren aurka zihoala, eta gobernuak “transbertsala” izateari utzi ziola. Ahalegin desmobilizatzailea eta deskribatutako testuingurua gorabehera, pro-

testa arrakastatsua izan zen, eta gero eta handiagoa da sektoreen arteko distantzia, independentziaranzko urratsak gidatu behar dituen estrategia dela-eta. ANCK Aldebakarreko Independentzia Adierazpenaren (DUI) indargabetzea kentzearen alde egin duen bitartean –konbergentzia osteko sektore baten hitzeko babesarekin–, ERCK gobernu zentralarekin negoziazio-mahai bat elikatzen jarraitzen du, baina oraindik ez du lortu proposatutako konpromisoetako bakar bat ere.

Hau da, bi alderdi nagusiek eta erakundeetako batek, eraginik ez dutela edo zuzenean bideraezinak direla erakutsi duten estrategien alde egiten dute. Horiek guztiak, erretorika irreal batek hartu ditu, zeinak suntsitu besterik egiten ez duen estatua kolokan jartzeko bertute nagusia izan zena: gutxieneko adostasunetan oinarritutako batasuna lortzea.

Panorama horrekin, “botiflers” hitza arma moduan erabili zuten guztiak, gutzietan aurka, dekadente bihurtzeko arriskua duen jardunaldi batean, salbu eta zarataren erdian ez badira nagusitzen umiltasuna, zintzotasuna eta norberaren mugen onarpena. Bien bitartean, Felipe VI.a, duela 300 urte baino gehiago Bartzelona suntsitu zuenaren oinordeko duina, igaro da 2017ko urriaren 3an larrialdiko hitzaldi bat ematetik, barne-zatiketak bere erresumari lasaitasuna nola itzultzen dion modu irrigarrian begiratzerara. ●

DAVID BOU
DIRECTA-KO KAZETARIA